

מיהם הזוכים במישאל כתבי הכנסת ומה אמר הער אוזן ליצחק נבון?

אנשים

עבר **יצחק ליבני** והאריכל **סעדיה מנדל** ניהלו ביניהם שיחה על פעולות המועצה למען ארץ-ישראל יפה. ליבני סיפר שחתם מפעולות המועצה בעבר היתה שיפוץ בתי-ספר. הוא בא לתיכון גאולה שבמרכז תל-אביב למטרות שיפוץ, ומצא על אחד הקירות את הקישו קושים שקישקש שם, 30 שנה

כחירתו לתפקידו. מדוע שלח השר את המכתב לקינמון? הרנו הוא גם ראש עיריית ווילרבאן, שהיא עיר תאומה לבתי-ספר.

■ **ויכוח לשוני פרץ במינוח הכנסת.** ח"כ שינוי, **אמנון רובינשטיין**, השתמש בביטוי "שקר אינטלקטואלי". שומעיו לא הבינו על מה הוא מדבר,

שיף: "שמיר לא ידע שאני הייתי ליד ציפורי, כשהוא דיבר איתו."

■ **מרואיין אחר, גר יעקובי** נשאל על-ידי אחד הנוכחים בבית-לסין, שם נערכה התוכנית, אם הוא רוצה להיות שר-האוצר. שאל אותו יעקובי: "מה, אתה כל-כך שונא אותי?" ראש עיריית תל-אביב,

ובכתב-היד. בשנת 1984 צפויה בעיר הרומית הידרדרות בתחום הפשיעה, הפריצה והגניבות. המצב הכלכלי ישתנה לטובה במחצית השנה. הוכמן לא יצליח בחודשים הקרובים לקדם את ענייני העיר כפי שרצה, אך לדיכוי תמיר אין זה קשור בחוסר כישוריו, אלא בחוסר אמצעים להגשים את תוכניותיו.

■ **האירוע המסעיר שהתקיים במישאל הכנסת שבוע שעבר** לא היה הצבעת אי-האמון במ"ש, שלה, שנכשלה, אלא מישאל, שבו השתתפו מרבית הכתבים הפרלמנטריים והמדוינים שהיו בבניין, עוזרים פרלמנטריים ודוכרים. במישאל דורגו הח"כים לפי תכונות אופי והתנהגות שונים. בתואר הח"כ המרחף זכה **רב ברמאיר**, מהעבודה. הח"כ המדויין הוא השר **יעקב מרדור**. בתואר הח"כ המתחסד נבחר, אחרי מאבק קשה, ח"כ שינוי, **אמנון רובינשטיין**. הצעקן, ברוב קולות היה **רוני מילוא** מחרות. הולול, שמצפץ על הכנסת הוא ח"כ אגודת-ישראל, **אברהם שמי** רא. יושב-ראש הקואליציה, הח"כ השקדן היא רווקה ח"כית, **אורה נמיר** מהעבודה. המטופח הוא סגן יושב-ראש הכנסת, **משה שחל**, ואילו המרושל, הוא ח"כ חרות, **מיכאל קליינר**. על תפקיד הח"כ הכסיל התחרו רבים. לבסוף זכה בתואר ח"כ הליברלים, **סינחס (פיני)** גולרשטיין. הח"כ השנון הוא **יוסי שריד**, והולול הוא ח"כ המפר"ל, **יהודה ברמאיר**. הרבן הוא **שבח וייס** מהעבודה, והמכולבל הוא **מיכה רייפר**, מחרות, שלדעת הבוחרים בו, עד היום אין הוא מכיר את כל הכניסות והיציאות במישאל. הנער הוא **אליהו שפייר**, משום שעל-פי המיתוס הוא ממעט להופיע לישיבות. המטייל הוא **אבא אבן**, הרעה היא ח"כית העבודה, **שושנה ארבלי אלמזלינו**. הבכיינית היא ח"כית התחיה, **גאולה כהן**, והמארך הוא יושב-ראש הכנסת **מנחם סבירדר**. הרכלן הוא שרה-הקלאות, **ספח (פיני)** גרוסר, והתמים הוא ח"כ העבודה **מכא-שבע**, אורי (במכ"י) **סבג**. הבשלן הוא ח"כ העבודה, **עוזי ברעם**, האלים, הוא ח"כ חרות **דויד מגן**, והנצלן, המשתמש בכנסת גם לקידומו האישי הוא ח"כ לע"מ, **אהוד אולמרט**. על התואר הקשקשן לא נבחר איש. כולם זכאים לתואר. לתואר הח"כ הישר לא נמצא מועמד. לבסוף סוכם שיהיה זה **קריש לוז**, המנות, לשעבר יושב-ראש הכנסת, שבו לא רבך רב.

■ **הרמטכ"ל הפורש, רסאל (רפול)** איתן, מתקשה לנווט את עצמו בנפתולי הכלכלה העכשווית. באחד מנאומיו האחרונים הוא רצה לספר על היקף העסקות המתבצעות משני צידי הגשרים בנהר הירדן. הוא נקב במיספרים שונים, ולבסוף אמר: "ממילא מה שאומר לא יהיה אקטואלי. מחר יעלו המחירים 15 אחוז".

■ **השר העבודה והרווחה, אהרון אוזן**, מכיר את הנשיא הפורש, **יצחק נבון**, לפני ולפנים. לכן כאשר שמע איש תמ"י, שהיה שר בממשלת המערך, שנובן עשוי לרוץ לפוליטיקה, טילפן אליו ואמר לו: "יצחק, הרי שנינו יודעים שאתה לא מסוגל..."

■ **העיר אילת ומי שעומד בראשה רפי הוכמן** זכו לתחזית אסטרולוגית מפורטת מידי **מרים תמור**, שמלבד היותה קוראת כוכבים היא גם קוראת בקלפים, בכפיהיד

לדעתה, הוא צריך להחזיק מעמד בתפקיד, עד ראשית השנה האזרחית הבאה, ואז הוא יעלה על דרך המלך.

■ **האם יתכן פוטש צבאי בישראל?** לדעת העיתונאי **זאב שיף** הפוטש כבר נעשה בתוכנית האחרונה של בירה ומצב-ירוח שוחח המנחה **יעקב אמנון** עם שיף, הנמצא עתה בשנת השתלמות בארצות-הברית מטעם מכון ברוקדייל, על סיפרו החדש העוסק במילי-המתלבטות, ושנכתב ביחד עם העיתונאי **אהוד יערי**. שיף טען שבכוונתו לפוטש של **אריאל שרון**, שהיה שר הביטחון במילחמת-לבנון ומע-שיו השונים היו קריאת תגר על הממשלה החוקית.

■ **אגמון שאל את שיף בעניין השיחה המפורסמת בין יצחק שמיר, אז שרה-החוק, ומרדכי (מוטקה) ציפורי, שר התיקשרת, שבה דיווח ציפורי לשמיר על הטבח במחנות הפליטים בכירות. מקור המידע של ציפורי היה שיף עצמו. העיר**

ללישכתו של ראש עיריית בתי-ספר, **אהוד קינמון**, הגיע מיכתב משרה-הגנה הצרפתי, **שאראל הרנו**, ובו ברכות לרגל

הוא הסביר שכונתו לשקר מכון. סגן יושב-ראש הכנסת, **מאיר כהן-אבידוב**, הציע כמקום ביטוי זה, שימוש בביטוי המוכר "שקר במצב נחושה".

■ **כאשר בא הפרופסור דויד ליבאי** נשיא לישכת עורכי-הדין לנאום, הוא משתמש לצורך כך בשני כיסי מקטרונו. ליבאי נזכר במיקרה כזה, כאשר היה אמור לשאת דיכוי ברכה בטקס חילופי נשיאי בית-המשפט העליון שנערך במישאל-הנשיא בירושלים. ככיס אחד הוא הכניס נוסח דיכוי ברכה לנשיא הפורש, **יצחק כהן** ולנשיא הכנסת, **מאיר שמגר**. ואילו לכיס השני הכניס דיכוי תוכחה קשים על המצב בבתי-הסוהר בארץ. עד לרגע האחרון לא ידע ליבאי באיזה משני הנוסחים הוא ישתמש. לבסוף החליט לקרוא את שניהם. מכיוון שהונון שהוקצב לו היה מוגבל ביותר הוא קיצר בברכות, וסיים את נאומו בדיכוי הביקורת.

■ **מנכ"ל רשות-השידור לש**

הלמות קול גבה-קומה, צועד בסך לצד ראש-הממשלה יצחק שמיר, בדרך לסקירת מישאל הכבוד של חילות-צה"ל. צעדי השניים בטקס היו מתואמים להפליא.

קודם-לכן, בהיותו תלמיד במוסד. מנדל סיפר שהוא מעדיף להיקרא אריכל שהוא עבר החצר, מאשר ארכיטקט שהוא ראש העובדים.

■ בתחילת שבוע העבודה שעבר של הכנסת, נאם ח"כ העבודה, **יוסי שריד**, ומייד כשסיים את דבריו עזב צוות הטלוויזיה הישראלית, שצילם אותו, את יציע העיתונאים במליאה. שרה-המשפטים, **משה ניסים**, לא הסתיר את התמרמרותו מכך וכשהבחינה בכך ח"כ אורה נמיר, היא אמרה לו: "הי"ד שלכם וגם המנכ"ל שלכם, אז תחליפו אותם".

■ **נשיא המדינה, חיים הרצוג**, חזר כל-כך בלהב מביקורו הקצר בשתי ארצות באפריקה, עד שהוא שכח את בעיות האוכל שהיו מנת חלקו ש. הרצוג ורעייתו **אורה**, כמו מרבית חברי הממשלה, לא יכלו לטעום ממרבית סוגי המזון שהוגש להם. הם נאלצו להסתפק בסלטים ובדגים, כדי להימנע מאכילת מזון שאינו כשר.

הוא הסביר שכונתו לשקר מכון. סגן יושב-ראש הכנסת, **מאיר כהן-אבידוב**, הציע כמקום ביטוי זה, שימוש בביטוי המוכר "שקר במצב נחושה".

■ **כאשר בא הפרופסור דויד ליבאי** נשיא לישכת עורכי-הדין לנאום, הוא משתמש לצורך כך בשני כיסי מקטרונו. ליבאי נזכר במיקרה כזה, כאשר היה אמור לשאת דיכוי ברכה בטקס חילופי נשיאי בית-המשפט העליון שנערך במישאל-הנשיא בירושלים. ככיס אחד הוא הכניס נוסח דיכוי ברכה לנשיא הפורש, **יצחק כהן** ולנשיא הכנסת, **מאיר שמגר**. ואילו לכיס השני הכניס דיכוי תוכחה קשים על המצב בבתי-הסוהר בארץ. עד לרגע האחרון לא ידע ליבאי באיזה משני הנוסחים הוא ישתמש. לבסוף החליט לקרוא את שניהם. מכיוון שהונון שהוקצב לו היה מוגבל ביותר הוא קיצר בברכות, וסיים את נאומו בדיכוי הביקורת.

■ **מנכ"ל רשות-השידור לש**

יצחק מודעי שרה-האנרגיה והתשתית ניצב בדום מתוח, בעת השמעת ההימנונים. עם הגעת הקנצלר של מערב-גרמניה הלמוט קול לנמל התעופה בן-גוריון.

■ **שלמה (ציץ)** "להט נסע במכוניתו של דוכרי **רוני רימון**, לא די בזאת שהמכונית סימקה משנת 1971, מיושנת, אלא שכאשר ישב, הבחין להט שומן רב המכונית לא נוקתה. "אני חושב שאוציא צו סגירה למכונית", אמר ציץ בבדיחות הדעת לרימון, "עד שתנקה אותה".

■ **ציץ עצמו נוהג במכונית וולבו משנת 1976**. הוא סיפר שהוא אינו מתכוון להחליפה בשנים הקרובות.

■ **איש הטלוויזיה חנן עזרן** נשאל, ספק ברצינות ספק בצחוק, מדוע אנשים מעדיפים להישאר ערים רק כדי לצפות במישור כותרת לילה. עזרן השיב במלוא הרצינות שלדעתו, בגלל המצב הכלכלי אנשים אינם מסוגלים להירדם בלילות.

■ **ללישכתו של ראש עיריית בתי-ספר, אהוד קינמון**, הגיע מיכתב משרה-הגנה הצרפתי, שאראל הרנו, ובו ברכות לרגל